

การประเมินความเสี่ยงการทุจริตประเด็นเกี่ยวกับสินบน
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567

จัดทำโดย
คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

การประเมินความเสี่ยงการทุจริตประเด็นเกี่ยวกับสินบน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

ความเป็นมา

สำนักประเมินคุณธรรมและความโปร่งใส สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ได้กำหนดให้มีการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินการของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment : ITA) ซึ่งเป็นการประเมินที่มีจุดมุ่งหมายที่จะส่งเสริมให้เกิดการปรับปรุงพัฒนาด้านคุณธรรมและความโปร่งใสในหน่วยงานของรัฐ โดยการประเมินความเสี่ยงการทุจริตถือเป็นตัวชี้วัดหนึ่งในการประเมิน ทั้งนี้ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 สำนักงาน ป.ป.ช. ได้มุ่งเน้นการประเมินความเสี่ยงการทุจริตในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสินบน ซึ่งประกอบด้วย 1) การอนุมัติ อนุญาต 2) การใช้อำนาจตามกฎหมาย/การให้บริการตามภารกิจ 3) การจัดซื้อจัดจ้าง และ 4) การบริหารงานบุคคล ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมความโปร่งใสในการดำเนินงานและการป้องกันการทุจริตประเด็นเกี่ยวกับสินบน มหาวิทยาลัยจึงได้วิเคราะห์ความเสี่ยงภายใต้กรอบการดำเนินงานดังกล่าว โดยกำหนดกระบวนการและขั้นตอนการบริหารความเสี่ยงและเกณฑ์การพิจารณาระดับโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง ซึ่งจะกล่าวถึงต่อไป

กระบวนการและขั้นตอนการบริหารความเสี่ยง

มหาวิทยาลัยสวนดุสิตมีกระบวนการบริหารความเสี่ยง ประกอบด้วย 8 ขั้นตอน ดังนี้

1. สภาพแวดล้อมการควบคุมภายใน (Internal Environment) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในองค์กร และรวมไปถึงสภาพแวดล้อมภายในที่จะกำหนดพื้นฐานให้บุคลากรในองค์กรควบคุมและดำเนินกิจกรรมให้บรรลุผลตามหน้าที่และความรับผิดชอบ

2. การกำหนดวัตถุประสงค์และการบริหารความเสี่ยง (Objective Setting) ขั้นตอนแรกสำหรับกระบวนการบริหารความเสี่ยง องค์กรควรมั่นใจว่าวัตถุประสงค์ที่กำหนดขึ้นมีความสอดคล้องกับเป้าหมายเชิงกลยุทธ์และเป็นความเสี่ยงที่องค์กรยอมรับได้

3. การระบุความเสี่ยงระดับองค์กร (Event Identification) ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานร่วมกันระบุเหตุการณ์ความเสี่ยง และปัจจัยเสี่ยง (ต้นเหตุของความเสี่ยง) ที่เกี่ยวข้องกับงาน/โครงการ/กิจกรรม เพื่อให้ทราบถึงเหตุการณ์ที่เป็นความเสี่ยงที่อาจมีผลกระทบต่อการบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์

4. การประเมินระดับความรุนแรงของความเสี่ยงระดับองค์กร (Risk Evaluation) เป็นการวิเคราะห์และจัดลำดับความเสี่ยง โดยพิจารณาจากการประเมินโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง (Likelihood) และความรุนแรงของผลกระทบจากเหตุการณ์ความเสี่ยง (Impact) โดยอาศัยเกณฑ์มาตรฐานที่ได้กำหนดไว้ ทำให้การตัดสินใจจัดการกับความเสี่ยงเป็นไปอย่างเหมาะสม

5. การตอบสนองต่อความเสี่ยง (Risk Response) เป็นการนำกลยุทธ์ มาตรการ หรือแผนงาน มาใช้ปฏิบัติในสำนัก/ศูนย์/กอง/หน่วยงานระดับกอง เพื่อลดโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง (Likelihood) หรือลดความเสียหายของผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นหากเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง (Impact) จากการดำเนินงานตามแผนงาน/งาน/โครงการ/กิจกรรมที่ยังไม่มีกิจกรรมควบคุมความเสี่ยง หรือที่มีอยู่แต่ยังไม่เพียงพอ แล้วนำมาวางแผนจัดการความเสี่ยง

5.1 การจัดการความเสี่ยงมีหลายวิธี และสามารถปรับเปลี่ยนหรือนำมาผสมผสานให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของฝ่ายบริหารผู้รับผิดชอบ โดยสามารถจัดแบ่งวิธีจัดการได้หลายวิธี ดังนี้

1) การยอมรับความเสี่ยง (Risk Acceptance) เป็นการตกลงกันที่จะยอมรับความเสี่ยงที่เกิดขึ้น เนื่องจากไม่คุ้มค่าในการจัดการหรือป้องกันความเสี่ยงที่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการสร้างระบบควบคุม แต่อย่างไรก็ตามหากหน่วยงานเลือกที่จะบริหารความเสี่ยงด้วยวิธีนี้ ก็จะต้องมีการติดตามเฝ้าระวังความเสี่ยงอย่างสม่ำเสมอ

2) การลด/การควบคุมความเสี่ยง (Risk Reduction) เป็นการปรับปรุงระบบการทำงานหรือการออกแบบวิธีการทำงานใหม่ เพื่อลดโอกาสที่จะเกิดความเสียหายหากเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง (Likelihood) หรือลดผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นหากเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง (Impact) ให้อยู่ในระดับที่หน่วยงานยอมรับได้ เช่น การจัดอบรมเพิ่มทักษะในการทำงานให้กับพนักงาน การจัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน เป็นต้น

3) การกระจายความเสี่ยงหรือการโอนความเสี่ยง (Risk Sharing) เป็นการกระจาย หรือถ่ายโอนความเสี่ยงให้หน่วยงานอื่นช่วยแบ่งความรับผิดชอบไป เช่น การทำประกันภัย/ประกันทรัพย์สินกับบริษัทประกัน หรือการจ้างบริษัทภายนอกมาจัดการในงานบางอย่างแทน เช่น งานรักษาความปลอดภัย เป็นต้น

4) การหลีกเลี่ยงความเสี่ยง (Risk Avoidance) เป็นการจัดการกับความเสี่ยงที่อยู่ในระดับสูงมากและหน่วยงานไม่อาจยอมรับความเสี่ยงได้ จึงต้องตัดสินใจยกเลิกงาน/โครงการ/กิจกรรมที่จะก่อให้เกิดความเสี่ยงนั้นไป

5.2 การประเมินมาตรการควบคุม เป็นการประเมินกิจกรรมการควบคุมที่ควรจะมีหรือมีอยู่แล้วว่า สามารถช่วยควบคุมความเสี่ยงหรือ ปักจายเสี่ยงได้อย่างเพียงพอหรือไม่ หรือเกิดประสิทธิผลตามวัตถุประสงค์ของการควบคุมเพียงใดเพื่อให้มั่นใจได้ว่า จะสามารถควบคุมความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยทั่วไปการปฏิบัติงานจะต้องมีการควบคุมโดยธรรมชาติของการดำเนินงานอยู่แล้ว เช่นการอนุมัติ การลงความเห็น การตรวจสอบ การทบทวนประสิทธิภาพของการดำเนินงาน การจัดการทรัพยากร และการแบ่งหน้าที่ของบุคลากร เป็นต้น ทั้งนี้มีการแบ่งประเภทการควบคุมไว้ 4 ประเภท คือ

1) การควบคุมเพื่อป้องกัน (Preventive Control) เป็นวิธีการควบคุมที่กำหนดขึ้นเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสี่ยงและข้อผิดพลาดตั้งแต่แรก เช่น การอนุมัติ การจัดโครงสร้างองค์กร การแบ่งแยกหน้าที่ การควบคุมการเข้าถึงเอกสาร ข้อมูล ทรัพย์สิน เป็นต้น

2) การควบคุมเพื่อให้ตรวจพบ (Detective Control) เป็นวิธีการควบคุมที่กำหนดขึ้นเพื่อค้นพบข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นแล้ว เช่น การสอบทาน การวิเคราะห์ การยืนยันยอด การตรวจนับ การรายงานข้อบกพร่อง เป็นต้น

3) การควบคุมโดยการชี้แนะ (Directive Control) เป็นวิธีการควบคุมที่ส่งเสริมหรือกระตุ้นให้เกิดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ เช่น การให้รางวัลแก่ผู้มีผลงานดี เป็นต้น

4) การควบคุมเพื่อการแก้ไข (Corrective Control) เป็นวิธีการควบคุมที่กำหนดขึ้นเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นให้ถูกต้อง หรือเพื่อหาวิธีการแก้ไขไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดซ้ำอีกในอนาคต เช่น การจัดเตรียมเครื่องมือดับเพลิงเพื่อช่วยลดความรุนแรงของความเสียหายให้น้อยลงหากเกิดเพลิงไหม้ เป็นต้น

6. กิจกรรมการควบคุม (Control Activities) หมายถึง นโยบายและกระบวนการปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าได้มีการจัดการความเสี่ยง โดยกิจกรรมการควบคุมอาจมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมภายในองค์กร โครงสร้าง และวัฒนธรรมองค์กร สิ่งสำคัญประการหนึ่งต่อกิจกรรมการควบคุม คือ การกำหนดบุคลากรภายในองค์กรเพื่อรับผิดชอบในการพิจารณาประสิทธิผลของการจัดการความเสี่ยงที่ได้ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน และพิจารณา การปฏิบัติเพิ่มเติมที่จำเป็นเพื่อเพิ่มประสิทธิผลของการจัดการความเสี่ยง

7. สารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication) ลำดับขั้นตอนนี้ถือว่ามี ความสำคัญเพราะจะเป็นส่วนที่จะช่วยสนับสนุนในทุก ๆ องค์ประกอบที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น โดยเฉพาะ

อย่างยิ่งปัจจัยภายในองค์กร (Internal Environment) อันเป็นรากฐานที่สำคัญขององค์ประกอบอื่น เพราะจะมีส่วนช่วยให้บุคลากรในองค์กรได้ทราบถึงทิศทางการดำเนินงานด้านการบริหารความเสี่ยง ตลอดจนถือเป็นการเสริมสร้างวัฒนธรรมที่เกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงขององค์กรอีกทางหนึ่งด้วย

8. การติดตามและการประเมินผล (Monitoring) เป็นการติดตามประเมินผลภายหลังจากได้ดำเนินการตามแผนการบริหารความเสี่ยงแล้ว เพื่อให้มั่นใจว่าแผนการบริหารความเสี่ยงนั้นมีประสิทธิภาพ ทั้งสาเหตุของความเสียหายที่มีผลต่อความสำเร็จ ความรุนแรงของผลกระทบ วิธีการบริหารจัดการกับความเสียหาย รวมถึงค่าใช้จ่ายของการควบคุมมีความเหมาะสมกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลง โดยสามารถติดตามผลได้ใน 2 ลักษณะ คือ

(1) การติดตามผลเป็นรายครั้ง (Separate Monitoring) เป็นการติดตามตามรอบระยะเวลาที่กำหนด เช่น ทุก 6 เดือน และทุกสิ้นปี เป็นต้น การติดตามเป็นรายครั้งเป็นการดำเนินการภายหลังจากเกิดเหตุการณ์ ดังนั้นปัญหาที่เกิดขึ้นจะได้รับการแก้ไขอย่างรวดเร็ว หากองค์กรมีการติดตามอย่างต่อเนื่อง

(2) การติดตามผลในระหว่างการปฏิบัติงาน (Ongoing Monitoring) เป็นการติดตามที่รวมอยู่ในการดำเนินงานต่าง ๆ ตามปกติของหน่วยงาน โดยดำเนินการอยู่ในรูปกิจกรรมการบริหารและการกำกับดูแลตามหน้าที่ประจำของบุคลากร เช่น การเปรียบเทียบ การสอบย้อน การสอบทานงานตามสายการบังคับบัญชา เป็นต้น

เกณฑ์การพิจารณาระดับโอกาสที่จะเกิดความเสียหาย

มหาวิทยาลัยสวนดุสิตได้กำหนดเกณฑ์ที่จะใช้ในการประเมินความเสี่ยง ได้แก่ ระดับโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ ความเสี่ยง (Likelihood) ระดับความรุนแรงของผลกระทบหากเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง (Impact) และระดับของความเสี่ยง (Degree of Risk) โดยแต่ละหน่วยงานจะต้องกำหนดเกณฑ์ของหน่วยงานขึ้น ซึ่งสามารถ กำหนดเกณฑ์ได้ทั้งเกณฑ์ในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับข้อมูลสภาพแวดล้อมในหน่วยงานและดุลยพินิจการตัดสินใจของฝ่ายบริหารของหน่วยงาน โดยเกณฑ์ในเชิงปริมาณจะเหมาะกับหน่วยงาน ที่มีข้อมูลตัวเลขหรือจำนวนเงินมาใช้ในการวิเคราะห์อย่างพอเพียง สำหรับหน่วยงานที่มีข้อมูลเชิงพรรณนา ไม่สามารถระบุเป็นตัวเลขหรือจำนวนเงินที่ชัดเจนได้ก็ให้กำหนดเกณฑ์ในเชิงคุณภาพ ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยสวนดุสิตได้กำหนดเกณฑ์มาตรฐานตามคู่มือการบริหารความเสี่ยง ดังนี้

โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง (Likelihood) หมายถึง ความน่าจะเป็นที่จะเกิดเหตุการณ์ที่น่ามาพิจารณา มีโอกาสที่จะเกิดขึ้นมากน้อยเพียงใด ซึ่งจะมีการพิจารณาระดับของโอกาสที่จะเกิด ดังนี้

ระดับโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง (Likelihood)		
ระดับ	โอกาสที่จะเกิด	ความถี่
1	น้อยมาก	เกิดขึ้น 1 ปีงบประมาณ ในรอบ 5 ปีงบประมาณที่ผ่านมา หรือ ไม่เคยเกิดขึ้นเลย ในรอบ 5 ปีงบประมาณที่ผ่านมา
2	น้อย	เกิดขึ้น 2 ปีงบประมาณ ในรอบ 5 ปีงบประมาณที่ผ่านมา
3	ปานกลาง	เกิดขึ้น 3 ปีงบประมาณ ในรอบ 5 ปีงบประมาณที่ผ่านมา
4	สูง	เกิดขึ้น 4 ปีงบประมาณ ในรอบ 5 ปีงบประมาณที่ผ่านมา
5	สูงมาก	เกิดขึ้นทุกๆ ปีงบประมาณ ในรอบ 5 ปีงบประมาณที่ผ่านมา

ระดับผลกระทบ (Impact) (ความรุนแรง) ที่เกิดจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น หรือคาดคะเนว่าจะเกิดเหตุการณ์ นั้น ๆ และเมื่อเกิดขึ้นแล้วจะเกิดผลกระทบ (ความรุนแรง) กับสิ่งต่าง ๆ และความเสียหายที่เกิดขึ้น

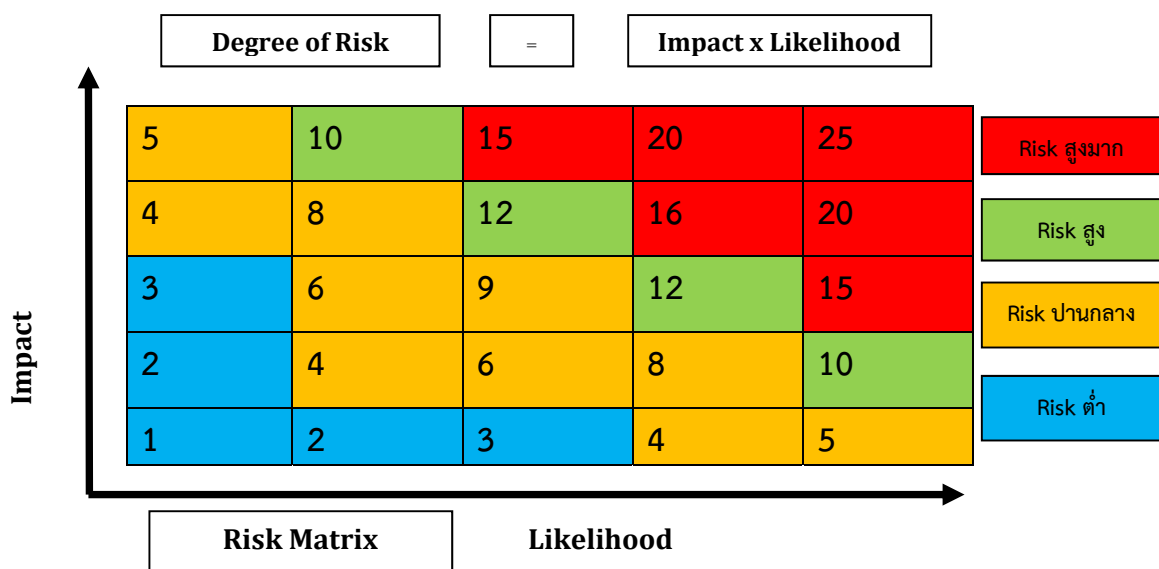
ระดับ	ระดับผลกระทบ	รายละเอียด
1	น้อยมาก	เป็นพฤติกรรมเชิงลบของบุคลากรที่เป็นเรื่องส่วนบุคคลที่ไม่มีผลกระทบต่อการทำงานของหน่วยงาน มหาวิทยาลัย และภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย
2	น้อย	เป็นพฤติกรรมเชิงลบของบุคลากร ที่มีผลกระทบต่อการทำงานของหน่วยงาน แต่มีระบบควบคุมภายในที่ป้องกันไว้อย่างเข้มแข็งแล้ว จนพฤติกรรมนี้ไม่น่าจะสามารถเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมองค์กร ค่านิยมในการปฏิบัติงานที่ดีตามบริบทของมหาวิทยาลัยได้
3	ปานกลาง	เป็นพฤติกรรมเชิงลบของบุคลากรที่มีผลกระทบต่อการทำงานของหน่วยงาน มหาวิทยาลัย ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมดังกล่าว จนอาจเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมองค์กร ค่านิยมในการปฏิบัติงานที่ดีตามบริบทของมหาวิทยาลัย
4	ค่อนข้างรุนแรง	เป็นพฤติกรรมเชิงลบของบุคลากรส่งผลต่อภาพลักษณ์ที่ดีของมหาวิทยาลัย และต่อมุมมองของสังคมภายนอกในวงกว้าง จนเกิดการดำเนินการทางวินัยและลดทอนประสิทธิภาพในการดำเนินงานตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย
5	รุนแรงมาก	เป็นพฤติกรรมเชิงลบของบุคลากรส่งผลเชิงลบต่อภาพลักษณ์ที่ดีของมหาวิทยาลัย ต่อมุมมองของสังคมภายนอกในวงกว้าง จนเกิดการฟ้องร้องต่อศาล ทำให้เกิดผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย และกระทบต่อความยั่งยืนของมหาวิทยาลัย

การวิเคราะห์ความเสี่ยงของมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยสวนดุสิตได้กำหนดระดับของความเสียหายและเกณฑ์ในการยอมรับความเสี่ยง ดังนี้

1) ระดับของความเสี่ยง (Degree of Risk) หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง (Likelihood) และผลกระทบหากเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง (Impact) โดยมหาวิทยาลัยได้กำหนดระดับของความเสี่ยง เป็น 4 ระดับ ได้แก่ สูงมาก สูง ปานกลาง และ ต่ำ ดังนี้

ระดับของความเสี่ยง (Degree of Risk) ของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต

2) เกณฑ์ในการยอมรับความเสี่ยง ซึ่งมหาวิทยาลัยสวนดุสิตได้กำหนดเกณฑ์ในการยอมรับความเสี่ยงออกเป็น ระดับ ได้แก่ สูงมาก สูง ปานกลาง และ ต่ำ โดยมีรายละเอียดปรากฏตามตารางดังนี้

เกณฑ์ในการยอมรับความเสี่ยงของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต		
ระดับความเสี่ยง	ระดับคะแนน	ความหมาย
สูงมาก	15 - 25	ระดับที่ไม่สามารถยอมรับได้ จำเป็นต้องเร่งจัดการความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ทันที
สูง	10 - 14	ระดับที่ไม่สามารถยอมรับได้ โดยต้องจัดการความเสี่ยงเพื่อให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ต่อไป แต่ไม่จำเป็นต้องจัดการโดยทันที
ปานกลาง	4 - 9	ระดับที่ยอมรับได้ แต่ต้องมีการควบคุมเพื่อป้องกันไม่ให้ความเสี่ยงเคลื่อนย้ายไปยังระดับที่ยอมรับไม่ได้
ต่ำ	1 - 3	ระดับที่ยอมรับได้ โดยไม่ต้องควบคุมความเสี่ยงไม่ต้องการจัดการเพิ่มเติม

ผลการประเมินความเสี่ยงเพื่อป้องกันการทุจริตประเด็นเกี่ยวกับสินบน

เหตุการณ์ความเสี่ยง	โอกาสที่จะเกิด (L)	ผลกระทบ (I)	ระดับความเสี่ยง
1. การอนุมัติ อนุญาต ตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558			
หมายเหตุ : มหาวิทยาลัยไม่มีความเสี่ยงการทุจริตในประเด็นการรับสินบนในกระบวนการอนุมัติ อนุญาต เนื่องจากมหาวิทยาลัยไม่มีภารกิจการอนุมัติ อนุญาต ตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558			
2. การใช้อำนาจตามกฎหมาย/การให้บริการตามภารกิจ			
2.1 การรับสินบนหรือผลประโยชน์อื่นใดเพื่อแลกกับการได้รับคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย	1	3	3 ต่ำ
2.2 การรับสินบนหรือผลประโยชน์อื่นใดเพื่อแลกกับการจัดสรรทุนวิจัยอย่างไม่เป็นธรรม (กรณีทุนวิจัยจากงบประมาณของมหาวิทยาลัย)	1	2	2 ต่ำ
3. การจัดซื้อจัดจ้าง			
3.1 การรับสินบนหรือผลประโยชน์อื่นใดเพื่อเอื้อประโยชน์ในการจัดทำร่างขอบเขตงาน (TOR) และกำหนดคุณลักษณะเฉพาะ (Specifications) ของการจัดซื้อจัดจ้าง ให้ตรงกับข้อเสนอของผู้ประกอบการรายใดรายหนึ่ง	1	3	3 ต่ำ
4. การบริหารงานบุคคล			
4.1 การใช้อำนาจหน้าที่ในการเรียกรับสินบน หรือผลประโยชน์อื่นใด เพื่อให้รับการคัดเลือกเข้ามาปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย	1	3	3 ต่ำ

มาตรการในการบริหารจัดการความเสี่ยง

เหตุการณ์ความเสี่ยง	ระดับความเสี่ยง	มาตรการในการบริหารจัดการความเสี่ยง ในปี งบประมาณ พ.ศ. 2567
1. การอนุมัติ อนุญาต ตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558		
หมายเหตุ : มหาวิทยาลัยไม่มีความเสี่ยงการทุจริตในประเด็นการรับสินบนในกระบวนการอนุมัติ อนุญาต เนื่องจากมหาวิทยาลัยไม่มีภารกิจการอนุมัติ อนุญาต ตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558		
2. การใช้อำนาจตามกฎหมาย/การให้บริการตามภารกิจ		
2.1 การรับสินบนหรือผลประโยชน์อื่นใดเพื่อแลกกับการได้รับคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย	1(L) X 3 (I) = 3 (ระดับต่ำ)	1. กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการพิจารณาคัดเลือกผู้เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรต่างๆ ที่ชัดเจนและประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน 2. จัดตั้งคณะกรรมการที่มีหน้าที่พิจารณาคัดเลือกผู้เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรต่างๆ โดยต้องตรวจสอบคุณสมบัติผู้ที่ได้รับคัดเลือกให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนด 3. จัดให้มีช่องทางในการร้องเรียนเมื่อพบการทุจริตในเรื่องดังกล่าว ผู้รับผิดชอบ : สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน/ คณะ/ โรงเรียน/ หลักสูตร
2.2 การรับสินบนหรือผลประโยชน์อื่นใดเพื่อแลกกับการจัดสรรทุนวิจัยอย่างไม่เป็นธรรม (กรณีทุนวิจัยจากงบประมาณของมหาวิทยาลัย)	1(L) X 2 (I) = 2 (ระดับต่ำ)	1. กำหนดวัตถุประสงค์และลักษณะของงานวิจัยที่จะเสนอขอรับทุนวิจัยจากงบประมาณของมหาวิทยาลัย รวมถึงคุณสมบัติของผู้รับทุนวิจัย อย่างชัดเจน 2. ประกาศรายละเอียดเกี่ยวกับการขอรับทุนวิจัยให้บุคลากรทุกคนรับทราบ 3. แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาจัดสรรทุนวิจัย โดยกำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาเพื่อความเป็นธรรม ผู้รับผิดชอบ : สถาบันวิจัยและพัฒนา
3. การจัดซื้อจัดจ้าง		
3.1 การรับสินบนหรือผลประโยชน์อื่นใดเพื่อเอื้อประโยชน์ในการจัดทำร่างขอบเขตงาน (TOR) และกำหนด	1(L) X 3 (I) = 3 (ระดับต่ำ)	1. จัดทำแผนปฏิบัติการจัดซื้อจัดจ้าง ประจำปี งบประมาณ พ.ศ. 2567 และเผยแพร่ต่อสาธารณชน

เหตุการณ์ความเสี่ยง	ระดับความเสี่ยง	มาตรการในการบริหารจัดการความเสี่ยง ในปี งบประมาณ พ.ศ. 2567
คุณลักษณะเฉพาะ (Specifications) ของการจัดซื้อจัดจ้าง ให้ตรงกับ ข้อเสนอของผู้ประกอบการรายใด รายหนึ่ง		2. แต่งตั้งคณะกรรมการ จัดทำร่างขอบเขตงานหรือ รายละเอียดคุณลักษณะเฉพาะของพัสดุที่จะจัดซื้อจัดจ้าง 3. ผู้บริหารให้ความสำคัญในการเสริมสร้างวัฒนธรรม การป้องกัน และต่อต้านการทุจริต ในการปฏิบัติงาน ของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต 4. การประกาศเจตนารมณ์ตามนโยบาย No Gift Policy ของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต 5. เผยแพร่ช่องทางในการรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และข้อร้องเรียน สำหรับผู้รับบริการ อาจารย์ บุคลากร นักศึกษา ผู้ปกครอง ประชาชน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ผู้รับผิดชอบ : กองคลัง (งานพัสดุ)
4. การบริหารงานบุคคล		
4.1 การใช้อำนาจหน้าที่ในการ เรียกรับสินบน หรือผลประโยชน์ อื่นใด เพื่อให้รับการคัดเลือกเข้ามาปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย	1(L) X 3 (I) = 3 (ระดับต่ำ)	1. หน่วยงานผู้รับผิดชอบ (กองบริหารงานบุคคล) ตรวจสอบความจำเป็นในการจ้างงาน อัตรากำลัง ภาระงานก่อนที่จะอนุมัติให้ประกาศรับสมัคร 2. กระบวนการรับสมัคร สอบแข่งขัน สัมภาษณ์ ต้องได้รับความเห็นชอบจากมหาวิทยาลัยสวนดุสิต และมีคณะกรรมการดำเนินการที่ชัดเจน 3. มีการตรวจสอบผลการคัดเลือกก่อนเผยแพร่ 4. การประกาศเจตนารมณ์ตามนโยบาย No Gift Policy ของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ผู้รับผิดชอบ : กองบริหารงานบุคคล